

Barcelona, 17 de novembre de 2011

ANY IV. núm. **145**

La vida religiosa... una esclatxa d'esperança 65 Assemblea general de l'URC

Data	9 de novembre de 2011, dimecres
Hora	De 2/4 de 10 del matí a las 3 de la tarda i dinar.
Lloc	Seminari Conciliar de Barcelona Diputació, 231 - Barcelona

1. Eucaristia presidida per Mons. Romà Casanova, Bisbe de Vic

La jornada s'inicia amb l'eucaristia, presidida per Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic i bisbe enllaç entre la Conferència Episcopal Tarraconense i la Unió de Religiosos de Catalunya. A l'homilia, el bisbe valora extraordinàriament la vida consagrada, resseguint textos de *Vita consecrata*, Exhortació postsinodal de Joan Pau II sobre la vida consagrada, que mai no ha de mancar a l'Església, i encoratja els seus membres a viure amb intensitat els seus carismes i la fidelitat a Jesucrist i a l'evangeli.

La capella del seminari conciliar acull la nodrida assemblea de superiores i superiors majors o en alguns casos les delegades i els delegats permanents i ocasionals.

2. Obertura de l'Assemblea general pel P. Màxim Muñoz, president de l'URC

El P. Màxim Muñoz, president de l'URC, obre l'assemblea a la sala Sant Josep i dóna la benvinguda a tots els participants. Saluda, especialment, el Bisbe, el Sr. Xavier Puigdollers, director general d'Afers Religiosos, Mn. Juan Rubio, director de *Vida Nueva*, la Gna. Margarida Bofarull, vicepresidenta de CONFER, i la Gna. Mª Victoria González de Castejón, coordinadora de Regionals i Diocesanes de CONFER.

Remarca, com a primer repte, que una assemblea és la visibilització de la comunió que la vida religiosa, amb la participació també de la vida contemplativa, viu a Catalunya i que aporta una projecció interdiocesana i universal. Es mostra enriquidora i acollidora dels altres carismes que hi ha a l'Església diocesana. Quan es fan els plans pastorals no es compta només amb les institucions de titularitat diocesana sinó també amb la gran riquesa de tots, i per tant també

de la vida consagrada. Tots hi aportem els nostres dons. El macrofestival de la vida consagrada, organitzat per CONFER durant la Jornada Mundial de la Joventut, fou una expressió maca i entusiasta d'aquesta pluralitat de la vida consagrada viscuda en unitat, que es va parcel·lar en la trobada amb el Papa, en rebre convocatòries diferenciades per religioses i religiosos candidats al sacerdoci i amb l'oblit dels religiosos germans.

L'altre repte sorgeix d'una reflexió sobre les beatificacions i canonitzacions que s'estan produint en aquests darrers períodes. Podem observar els temps difícils que fundadores i fundadors van viure. També nosaltres estem en moments complicats, però de tot se'n surt amb l'experiència profunda de Déu i els valors que això integra.

3. Intervenció del Sr. Xavier Puigdollers, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya.

El Sr. Puigdollers, abans d'entrar en el tema de la seva competència, fa un repàs autobiogràfic de les seves inquietuds. El seu projecte ha estat sempre vinculat als drets de la persona, per aquest motiu va escollir la seva formació universitària en Dret. Va començar a dedicar-se a l'àmbit infantil i adolescent per passar gradualment a la gent adulta i gran, potser seguint el propi itinerari vital. Membre d'institucions i fundacions, amb l'exercici actual de la responsabilitat política, ha deixat càrrecs i funcions per evitar repercussions en aquestes entitats a causa de la seva activitat política.

La direcció general d'Afers Religiosos busca el diàleg i el contacte amb les diverses confessions religioses. És l'única direcció general d'Afers Religiosos que hi ha en tot l'Estat. Dóna gran importància tradicional al fet religiós, sobre el qual hi ha un interrogant amb respostes diverses: el fet religiós, correspon a l'àmbit privat o té transcendència pública? Com a dret humà, també recollit a la Declaració Universal de Drets Humans de 1948, en entrar a la persona té transcendència pública. Es respecten les llibertats de culte en les seves expressions. A Catalunya el fet religiós té un gran pes, fins i tot la constitució dels monestirs precedeix la creació del país. Les tradicions d'altres confessions també han de ser respectades. L'objectiu és que la gent pugui viure amb tranquil·litat la seva experiència religiosa. Que ningú es vegi per això marginat. S'ha d'harmonitzar la llibertat d'expressió i la llibertat de religió.

Existeix la facilitat de contacte amb l'Església catòlica per la seva estructura piramidal. La vida religiosa està al servei de la societat. Cal agrair i demanar que continuï amb les seves diverses presències, ja que esdevé un model de senzillesa, d'obertura a l'altre, de col·laboració... valors que les congregacions aporten sigui en el camp de l'educació, sanitat, grans, petits, immigrants, malalts, pobres, els més necessitats... Tot això no és assumible per l'administració. Catalunya és el país més estudiat del món. Existeixen molts estudis, però és un país menys fet a programar i a realitzar.

És desitjable publicitar la feina que es fa. Més enllà de la repercussió econòmica de les seves actuacions, la vida el·ligiosa fa una gran aportació en la cohesió social i estima els pobles i les persones. La societat no està formada per ens administratius sinó per persones (que pateixen

i tenen il·lusions). La tasca de proximitat és indispensable. Càritas es l'ONG més important del país.

Es tracta de normalitzar el fet religiós. Totes les confessions demanen respecte a la persona, a la família, etc. És general el principi "Fes a l'altre el que vols que et facin a tu". La gent fa diàriament la vivència interreligiosa al carrer, al mateix edifici on viu... Un és catòlic, l'altre protestant. Si en el dia a dia ens entenem, podrem viure aquesta diversitat.

El director general es posa a disposició de tots. La relació facilita parlar amb les persones, ja que és més fàcil resoldre un problema amb un que coneixes que amb un desconegut. I conclou que vol mostrar la sensibilitat del Govern entorn d'aquests temes, ja que no és sobre tot un fet administratiu sinó de vivència. Demana la col·laboració.

4. Tema de reflexió, estudi i debat: "Visió sobre la Jornada Mundial de la Joventut Madrid 2011". Ponència de Juan Rubio, director de la revista *Vida Nueva*

Juan Rubio, Director de *Vida Nueva*, desenvolupa la ponència central del dia: "Visió sobre la Jornada Mundial de la Joventut Madrid 2011". En una intervenció amena i profunda, fa la seva exposició, que acaba amb la formulació d'un decàleg, que reproduïm tot seguit. Posteriorment a la pausa, hi ha un col·loqui de mitja hora, amb una animada participació dels assistents.

Decálogo para una pastoral tras la celebración de la JMJ

- 1) Tener siempre en cuenta al joven concreto, con sus fortalezas y debilidades; con su escenario y su lenguaje; con su realidad más profunda. A veces sabemos mucho de juventud y poco de los jóvenes. Estas jornadas han servido para estar cerca de ellos.
- 2) La Iglesia debe tener muy claro el lenguaje de los jóvenes. En estas jornadas se ha puesto de manifiesto que no sabemos estar cerca de su lenguaje. En los discursos, catequesis y homilias se ha usado un lenguaje muy alejado de su centro de interés. El uso adecuado del lenguaje con los jóvenes ha sido y sigue siendo una de nuestras asignaturas pendientes.
- 3) Siguiendo con este tema del lenguaje la JMJ nos ha mostrado con firmeza la importancia de Internet y de las redes sociales. Nuestra gran tentación es usar las redes sociales como moneda e instrumentos de evangelización. Y no es así. Hoy el joven es un HOMO IN RED y ésta lo está configurando. Adentrarse en este escenario es fundamental para evangelizar.
- 4) Esta jornada nos ha enseñado la importancia de la globalización de la fe. Urge la salida de la aldea. Esta globalización ayuda mejor al joven a entender una de las notas específicas de la Iglesia universal. Ayudar a los jóvenes a tener una mirada más amplia y no centrada solo en problemas domésticos es una buena manera de ayudarles. Esto nos libra de la tentación de la fragmentación.

5) La euforia, cierta “papolatría”, la consagración injusta y legitimación de ciertos modelos de apostolado, el descarado ensañamiento contra lo que creemos es un laicismo excluyente y la borrachera de éxito acechan de forma continua a quienes, habiendo vivido días de masas, les cuesta trabajo la labor callada, silenciosa del día a día. Es como si ya no pudiéramos hacer pastoral juvenil sin música, sin ruido, sin parafernalia. Es importante aterrizar.

6) Hemos visto en estos días una gran masa de adolescentes y de monitores y de agentes de pastoral. Pero ha faltado a la cita una generación, la que va de los 21 a los 35 años. Una generación perdida para la fe en muchos lugares. Jóvenes con pareja, jóvenes trabajadores en su primer empleo, jóvenes de zonas rurales o jóvenes de la periferia. Hay sectores que se nos pueden olvidar.

7) Hay un aspecto que ha destacado en las jornadas: la necesidad de oración. No podemos ni debemos dejar de llevar a los jóvenes al encuentro con el Señor. Quizás deberíamos sacar de estas jornadas un compromiso orante. Un compromiso de oración personal y en equipo.

8) Y un compromiso con los más pobres. Y en esto ellos son muy sensibles. No vale con ser solidario dando y ofreciendo. Es bueno crear en ellos una actitud de pobreza evangélica y de entrega a los más pobres. En este sentido es de suma importancia eliminar el boato, los detalles concretos. Podemos caer en la trampa de un boato extremo que llegue a escandalizar. En esto se ha caído en exageración poniendo acento en ocasiones en una liturgia alejada y muy enriquecida.

9) Nos toca ahora un acercamiento a quienes con pocos recursos pueden sentir impotencia. Después de haber vivido instalados en la sorpresa, pueden tener los jóvenes una sensación de vacío y de impotencia que hagan que se alejen. A los evangelizadores nos corresponde el trabajo de acompañamiento en momentos de desvalimiento. Hay que ir del tabor a la llanura.

10) Y por último hay una conclusión que a mi juicio es la más importante de todas. Y es la centralidad de Jesucristo para el joven.

- La Iglesia es instrumento
- El Papa es sucesor de Pedro y no de Cristo
- Mi congregación y mi grupo son hogares de alimento para la comunión.
- El plan pastoral es una guía, no un fin
- La JMJ es una fiesta de la fe pero no es la fe

Es Jesucristo el centro. Todo lo demás una ayuda a estar fundamentado y arraigado en Él. A los evangelizadores nos corresponde ahora ayudarles a discernir su lugar en el mundo y en la Iglesia; en ayudarles a distinguir las voces de los ecos; el ruido de las nueces. La pastoral juvenil no puede reducirse a un simple cambio de la cruz y el icono a Brasil o a empezar a

preparar la pròxima jornada. Lo important ha de ser seguir el camí. La JMJ ha sigut una maravillosa estació de servei.

Juan RUBIO
Director de *Vida Nueva*

5. Nomenaments

El P. Màxim Muñoz llegeix la llista de l'elecció o reelecció, segons el cas, de superiors o superiors majors, que apareix tot seguit:

Esperança Atarés i Solans · Abadessa de les Benedictines del Monestir de Sant Pere de les Puel·les

Agustí Borrell · Superior provincial dels Carmelites Descalços

Lilian Carrasco · Superiora general de les Missioneres dels Sagrats Cors de Jesús i Maria

Asunción Codes · Coordinadora general de les Teresianes

Isabel Diez · Superiora general de les Serventes del Sagrat Cor de Jesús

Mª Inés García · Superiora general de les Carmelites de la Caritat – Vedruna

Enrique Gómez-Blanco · Delegat permanent dels Redemptoristes

Mª Dolores Górriz · Superiora provincial de les Religioses del Sagrat Cor

Guadalupe Herranz Sánchez · Superiora general de les Germanes de la Doctrina Cristiana

Isabel Lara Jaén · Priora general de les Germanetes del Sagrat Cor

Consol Muñoz · Superiora general de les Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció

Longinos Palomo · Delegat permanent dels Germans de la Sagrada Família

Jaume Pallarolas · Superior provincial dels Escolapis

Gil Parés · Superior provincial dels Caputxins

Josep Peñarroya · Prior dels Cistercencs del Monestir de Santa Maria de Solius

Pilar Rodríguez · Superiora general de les Franciscanes Missioneres de la Nativitat de Nostra Senyora

Pilar Rovira · Superiora general de les Missioneres de la Institució Claretiana

Immaculada Tuset · Superiora provincial de les Religioses de Jesús-Maria

Mª Carmen Vergara · Superiora general de les Filles del Cor de Maria

Mª Ángeles Villar · Superiora general de les Mares de Desemparats i Sant Josep de la Muntanya

Ana Villena · Superiora general de les Religioses Terciàries Trinitàries

Jesús Díaz · Superior general dels Religiosos Fills de la Sagrada Família

Irma Beretta · Superiora general de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell

6. Aprovació de l'acta de l'assemblea anterior

El G. Lluís Serra, com a secretari, presenta l'acta que fou tramesa amb anterioritat. S'obre un temps per a la lectura personal. Sense cap modificació, s'aprova per unanimitat.

7. Proposta dels objectius del quadrienni 2011-2015

El P. Màxim Muñoz comenta un a un els objectius del quadrienni 2011-2015 que la Junta Directiva proposa a l'Assemblea. Tot seguit, els assistents en grups espontanis de proximitat a la sala comenten el seu contingut. Després, s'obre un espai d'intervencions i es recullen alguns

suggeriments. Finalment, hom procedeix a la votació. L'assemblea atorga el seu suport unànime als objectius, que s'esglaonaran en els quatre anys previstos.

1. **Vetllar per la vitalitat, arrelament i representativitat de la VR a Catalunya en els processos de reestructuració de les Congregacions.**
 - a. Conèixer quins processos de reestructuració estan en marxa.
 - b. Convocar una reunió de superiores i superiors majors per plantejar el futur de la presència i la representativitat de la VR a Catalunya [serà el 18 de gener de 2012 d'11 a 1 del migdia al Centre d'Estudis Pastoral].
2. **Intensificar la col·laboració de les Congregacions en projectes conjunts i potenciar-ne els existents.**
 - a. Donar a conèixer i fomentar les trobades de religiosos i religioses per zones.
 - b. Estudiar la possibilitat d'eixamplar les activitats de l'Associació Cintra.
 - c. Continuar donant suport a l'Escola Cintra i Fundació Benallar.
 - d. Conèixer i promoure projectes conjunts, impulsats per dues o tres congregacions, en diversos indrets de Catalunya.
 - e. Convocar reunions d'estudi i reflexió de temes d'interès comú.
 - f. Col·laborar en projectes d'atenció a religioses i religiosos grans.
3. **Continuar potenciant la formació permanent presencial i virtual.**
 - a. Mantenir i augmentar l'oferiment, des d'*Horeb* i la web, de material formatiu.
 - b. Mantenir i augmentar la qualitat de les jornades de formació permanent així com el servei dels exercicis espirituals.
 - c. Estudiar i implementar algun tipus de curs virtual a través de la nostra web per persones i comunitats que tenen dificultat per accedir a cursos presencials.
 - d. Proporcionar materials o indicacions de lectures per a les reunions comunitàries.

- 4. Impulsar la territorialització de serveis i activitats en els àmbits diocesans i en els grans nuclis urbans amb presència de vida religiosa.**
 - a. Proposar cada any alguna jornada de formació en llocs que puguin acollir-la.
 - b. Organitzar conjuntament amb els Bisbats trobades de formació.
 - c. Celebrar conferències o reunions amb motiu de la Jornada Mundial de la Vida Consagrada.

- 5. Impulsar el coneixement i presència de la VR en la vida de l'Església i de la societat que, a més, pugui desvetllar noves vocacions.**
 - a. Organitzar un acte acadèmic amb la Facultat de Teologia de Catalunya, en la commemoració dels 15 anys de *Vita consecrata*, amb una conferència de Mons. Joseph Tobin, el 15 de desembre de 2011, a les 7 de la tarda, a l'Aula Magna.
 - b. Mantenir informats els MCS dels esdeveniments sobre la vida i activitats dels religiosos i religioses de Catalunya.
 - c. Sol·licitar a escriptors i periodistes que tenen més accés als MCS que tractin algun tema referent a la vida religiosa en el si de la societat i de l'Església en els seus espais habituals.
 - d. Donar prioritat a la pastoral vocacional com a reflexió compartida i com a pistes d'actuació.

- 6. Enfortir la relació de la VR amb els Bisbes de Catalunya i les esglésies diocesanes.**
 - a. Mantenir i millorar, en la mesura del possible, els espais col·lectius de relació establerts entre els Bisbes de Catalunya i l'URC (trobades bianuals amb la CET i les tres reunions anuals del SIRBIR).
 - b. Sol·licitar una entrevista per part de la presidència i secretaria general de l'URC amb el bisbe de cada diòcesi per parlar de la vida religiosa i establir lligams més forts entre la diòcesi i l'URC.
 - c. Participar activament en els organismes diocesans que preveuen representants de l'URC en els seus estatuts (consells presbiterals, consells diocesans de pastoral...).

- 7. Revisar i enfortir la presència de la VR a les esglésies diocesanes pel que fa a serveis i activitats i a la representativitat en els diversos consells, patronats, etc.**
 - a. Elaborar el mapa de representativitat.
 - b. Treballar de forma més conjunta amb les Delegacions Diocesanes de VC de cara a un millor servei d'animació i formació de la VR en cada Bisbat.
 - c. Estudiar bé l'actual representació de l'URC i dels religiosos i religioses, en els diversos organismes i associacions, per tal de millorar-ho.

- 8. Renovar l'estructura interna de l'URC (vocalies com la JURC, etc.).**
 - a. Potenciar la reunió de la Junta Directiva ampliada i mantenir contactes periòdics escrits amb els seus membres.
 - b. Donar suport a la Vocalia de Religiosos Joves (JURC) per afavorir les seves activitats.
 - c. Acollir un nou disseny de la Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional.

9. Continuar potenciant la comunicació interna i externa (*Horeb, web...*).

- a. Aconseguir la màxima difusió del butlletí informatiu *Horeb*.
- b. Construir una nova web que sigui el referent de la Vida Religiosa a Catalunya, tant per als mateixos religiosos i religioses com per a la resta d'Església i per a la societat en general, especialment periodistes.
- c. Oferir a les Congregacions assessorament per comunicar millor el que són i fan a la resta de l'URC i als MCS.
- d. Oferir, des de l'URC, comunicats de premsa que mantinguin l'opinió pública ben informada de les principals activitats, projectes i iniciatives portades a terme per les diverses congregacions.

8. Pressupostos 2012

El G. Lluís Serra, com a administrador, presenta a través d'un PowerPoint la informació econòmica en quatre columnes: pressupost 2011, balanç de gener a octubre de 2011, previsions del balanç a final de l'any 2011 i pressupost de 2012.

L'abast d'aquests informes i de la seva aprovació per a aquesta assemblea està limitat per l'àmbit de les seves competències.

La quantitat inclosa en el pressupost 2012 referent a l'aportació de CONFER depèn de l'aprovació posterior dels seus organismes competents, per la qual cosa una variació d'aquesta alteraria el pressupost actual.

Els informes, per tant, es redueixen a ingressos i despeses.

La Junta Directiva ha aprovat per a l'any 2012 la congelació de preus (pagaments a professorat del CEVRE, Jornades de Formació Permanent, gratificacions al secretari general...), llevat de la persona contractada.

Ara es demana l'aprovació del pressupost 2012.

El balanç s'aprovarà, si escau, a l'Assemblea general de març.

En aquella assemblea es pot presentar la versió definitiva del pressupost, en cas que hi hagués alguna modificació substancial.

La gestió econòmica gaudeix de la supervisió comptable del P. Ramon Olomí, administrador provincial del cmf.

L'assemblea aprova per unanimitat el pressupost de l'URC per a l'any 2012.

9. Estatuts

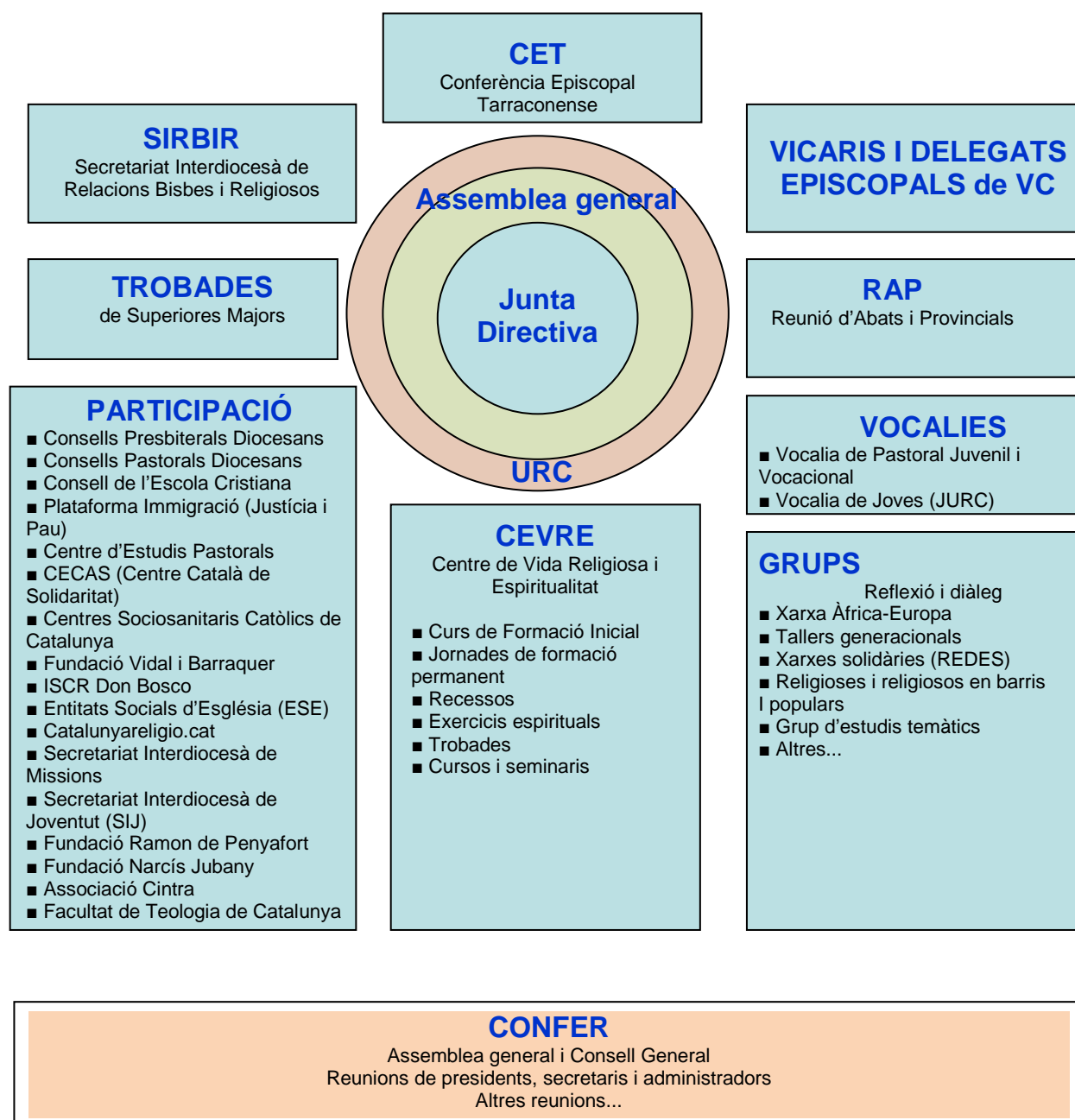
Aquest punt no estava previst en l'ordre del dia inicial. Se aprova la seva inclusió en aquesta assemblea. Es tracta, a suggeriment de la CONFER, d'afegir l'adverbi "preferentment" a l'article 21.1. L'objectiu és facilitar l'elecció de Superiores i Superiors Majors que no resideixin al territori de les diòcesis catalanes, en el nostre cas, si es considera convenient la seva presència.

El redactat proposat, que rep l'aprovació unànime, és el que segueix:

21.2 Els components de la Junta Directiva, llevat de la Secretaria general (art. 33), són elegits **preferentment** entre els membres de l'Assemblea que siguin Superiors Majors o Superiores Majors residents a Catalunya. Quan no sigui possible, pot ser elegit un delegat o delegada permanent.

10. Comunicacions

1. **Convocatòries de reunions de superiores i superiors majors sobre temes específics.** En el programa d'objectius aprovats, es proposa convocar una reunió de superiores i superiors majors per plantejar el futur de la presència i la representativitat de la VR a Catalunya [serà el 18 de gener de 2012 d'11 a 1 del migdia al Centre d'Estudis Pastoral]. Altres temes d'interès general poden aplegar convocatòries adreçades a superiores i superiors majors a l'estil de l'esmentada.
2. **Comunicacions:**
 - **Representacions dels religiosos en els organismes diocesans**
El secretari general presenta l'esquema d'organismes i de relacions de l'URC, tal com es publica tot seguit:

El P. Màxim Muñoz parla de la importància que la vida religiosa es faci present en els diversos organismes que reclamen la participació de religiosos i religioses. Planteja la dificultat d'atendre algunes peticions per manca de coneixement de les persones adients. Es suggereix que s'escrigui als superiors i superiors majors quan es produeixin vacants o sol·licituds indicant el perfil i les exigències de les representacions o presències demanades.

- **Grup d'estudi de la protecció de la infància**

El G. Lluís Serra presenta la conveniència de crear un grup d'estudi sobre la protecció de la infància. Es farà una convocatòria oberta a les institucions que hi vulguin participar. Va més enllà de solucionar casos concrets, ja que podria servir d'intercanvi de documents i protocols, d'elaborar criteris d'actuació. El concepte *protecció*, en aquesta proposta, és proactiu i preventiu. No es redueix a l'àmbit de la sexualitat sinó que s'amplia a les més diverses situacions que poden afectar negativament la infància i adolescència, com el *bullying*, etc.). S'aprova la creació d'aquest grup.

- **Associació Cintra**

M. Eulàlia Freixas, vicepresidenta de l'URC i presidenta de l'Associació Cintra, informa de la darrera Assembla general d'aquesta associació, celebrada el dia anterior, 8 de novembre, a Barcelona. Superades les dificultats de transició (canvi de direcció per la mort del G. Joan Lluís Casanovas i canvi de local), l'equip directiu actual és consistent, s'està preparant una persona per assumir la direcció titular. Les dificultats econòmiques reflecteixen en part la crisi general. S'han establert contactes per resoldre satisfactòriament l'emplaçament definitiu en un nou edifici, però és un tema que requerirà temps.

- **JURC**

La JURC és la Vocalia de Religioses i Religiosos Joves de l'URC. La Junta Directiva, en la seva darrera reunió, va rebre Santi Muñoz, salesià, coordinador actual dels joves, per analitzar conjuntament la situació actual. El P. Màxim Muñoz considera que és molt important que aquesta vocalia funcioni bé i que els superiors majors li donin suport. El 24 i 25 de març de 2012 està prevista una reunió, a la qual es desitja que participin el màxim de joves religiosos. Es considera jove, en aquest context, qui ha professat, és menor de 40 anys i/o està en formació inicial.

Amb la finalitat de potenciar la vocalia, es demana emplenar un full on consten les religioses o religiosos joves de cada congregació (nom, cognom i correu electrònic).

- **Entitats Socials d'Església**

El 7 d'octubre es va constituir a Barcelona el grup Entitats Socials d'Església. Per ara, sense personalitat jurídica, com a grup d'intercanvi, de treball i de coordinació. La majoria de les entitats fundadores són institucions religioses. Les que encara no en formen part poden estar interessades a participar-hi. Més endavant s'enviarà informació per a les que vulguin adherir-s'hi. L'URC és entitat fundadora i està representada pel seu secretari general.

- **Xarxes Solidàries**

Les ONG i fundacions, vinculades a congregacions religioses, formen les anomenades Xarxes Solidàries (versió catalana de REDES), amb presència a Catalunya i que desenvolupen la seva tasca en l'àmbit de la cooperació internacional. Properament, es farà una crida a les institucions que encara no hi són i vulguin participar-hi.

- **Horeb**

S'agraeix la col·laboració de les institucions religioses, que possibiliten aquest informatiu d'intercanvi, de notícies, de reflexió sobre la vida religiosa i sobre les religioses i religiosos. Es prega la màxima difusió i les seves pàgines estan obertes a totes les congregacions.

11. Intervenció de la Gna. Mª Victoria González de Castejón, coordinadora de Regionals i Diocesanes de CONFER

Gracias por darme la posibilidad de compartir con todos vosotros y vosotras el programa de la Asamblea, esta es la segunda Asamblea de Regionales en la que participo, me estrené hace dos semanas con la URPA en Sevilla. Estar con vosotros me va a permitir empezar a conocer más directamente vuestra realidad, la realidad de la CONFER Regional URC, algo importante para mí porque para coordinar hay que conocer la realidad.

Reflexionando un poco sobre lo que conozco de la Vida Religiosa y basándome en mi experiencia, me gustaría compartir con vosotros una pregunta que no nos solemos hacer pero que llevo dentro y me hago con frecuencia: ¿Está de verdad en crisis la Vida Religiosa? ¿Desde dónde nos situamos para hacer esa afirmación o desde dónde miramos la Vida Religiosa para decirlo? Está en crisis la economía mundial y están en crisis otras muchas cosas. Hasta se podría hablar y se habla de una crisis generalizada de nuestra civilización, y como miembros de esa civilización a la vida religiosa también le salpica pero de diferente manera según los continentes. Pero en sí ¿está ella en crisis? La vida religiosa tiene hoy grandes e importantes problemas, distintos según los continentes como acabo de decir, problemas que no tenía hace 50 años como pueden ser el envejecimiento y la disminución de vocaciones en el hemisferio norte con el consecuente peso de las instituciones pero, a mi modo de ver, esto no quiere decir que ella, como tal, esté en crisis, las causas del fenómeno de disminución son muchas y muy variadas.

Por lo que conozco de la Vida Religiosa yo diría que tiene hoy, a pesar de su alta edad media en el hemisferio norte, una enorme vitalidad, una gran creatividad y capacidad de riesgo, hay mucha seriedad y ganas de seguir a Jesucristo. Hablo de la vida religiosa en general. Podría daros muchos ejemplos. Puede haber provincias, congregaciones, comunidades que estén pasando por momentos difíciles o muy difíciles o de crisis, eso siempre se ha dado y se seguirá dando, però, a mi modo de ver, eso no quiere decir que, en su generalidad, la vida religiosa no sepa cuál es su misión o haya perdido su norte. Creo que es importante cambiar un poco nuestro vocabulario porque a veces siento que nos culpabilizamos por la disminución o falta de vocaciones. Se habla quizá demasiado de crisis y me parece que esa conversación no despierta entusiasmo. ¿Quién invertiría dinero en una asociación que se defina en crisis? Las nuevas congregaciones y movimientos nunca hablan de crisis y más de una las tiene y a veces bien grandes. No sé si estáis o no de acuerdo conmigo. Por supuesto que no todo es perfecto y tenemos amplio espacio para mejorar pero eso siempre lo tendremos.

La vida religiosa vive hoy, como muchas instituciones en el mundo, momentos de mutación que son vitales para su futuro y esos momentos son difíciles. El mundo cambia y nosotros no podemos dejar de cambiar si queremos ser fieles a los carismas de nuestros fundadores. Siempre ha costado dejar, arriesgarse como institución; siempre ha habido individuos que lo han hecho, religiosos y religiosas valientes que han llegado hasta dar la vida. Pero hoy estamos llamados a vivir el riesgo y la valentía como institución, a abrirnos a los nuevos areópagos, a dar testimonio institucionalmente con nuestra coherencia entre Palabra y vida sin dejar por eso de darla hasta la última gota cuando la realidad se nos presente, y creo que eso es más difícil porque exige mucha contemplación, discernimiento y valentía. No digo que no se haga pero creo que por ahí tenemos un buen campo de acción. Nuestra realidad está llena de llamadas que nos desinstalan y eso no es negativo aunque quizá sea doloroso.

Cambiar, dejar, abrirse a lo nuevo que no se conoce comporta riesgo, y, por lo general, se prefiere seguir con lo conocido, que reconocemos es bueno, a arriesgarse a lo desconocido. Pero todos sabemos que el crecimiento se da en el riesgo, todo crecimiento, todo aprendizaje conlleva su dosis de riesgo, desde montar en bicicleta hasta ser piloto de aviación; vivir conlleva también un constante riesgo, pero el mayor error sería quedarse sentado cómodamente en casa, no “salir” por no arriesgar. Mucha gente en el mundo pide que se les escuche sobre todo en estos momentos de tanto cambio, con tantas alternativas y pocos parámetros; nos dicen también que no tengamos miedo al riesgo y a lo nuevo discernido porque nos necesita más que nunca. ¿No es lo que hicieron nuestros fundadores y fundadoras?

Esto es lo que me vino a la mente cuando pensé en unas palabras de saludo. La vida religiosa está sana, tiene gripes, infecciones, dolor de cabeza y otros muchos achaques, pero no la siento con peritonitis aguda ni con un cáncer terminal, está llena de vida, y si queremos que siga sana tenemos que seguir arriesgándonos discerniendo.

Y antes de terminar unas palabras sobre mí. Soy española pero me siento más bien ciudadana del mundo porque he vivido muchos más años de mi vida en otros países que en España. Desde 1967

sólo he vivido 5 años y los viví en Granada. Después de mis votos perpetuos y de un paso de tres años por Portugal, me enviaron a Uganda, África, donde estuve 9 años; de ahí fui a dar unos reciclages de 3 meses en distintos países de América Latina y terminé en Roma formando parte del equipo internacional de formación. Al terminar ese servicio, Polonia me esperaba para encargarme de las jóvenes y así sucesivamente. Mis últimos 8 años los he pasado de nuevo en Roma como secretaria ejecutiva de la Unión Internacional de Superiores Generales, un trabajo muy bonito y que agradezco enormemente. Un servicio que me ha llevado a tener un cierto conocimiento de la vida religiosa femenina en los distintos continentes y también, aunque menos, de la masculina, porque las dos Uniones trabajan mucho juntas.

Hace ya unos meses que volví a España y agradezco a la CONFER haberme pedido ser coordinadora de las CONFER Regionales y Diocesanas y que me haya acogido con tanto cariño.

Mi deseo es seguir sirviendo a la Vida Religiosa a nivel nacional y también internacional.

Muchas gracias por esta mañana tan buena que he pasado con vosotros.

12. Cloenda

A punt de tocar les tres de la tarda, el P. Màxim Muñoz, president, clou l'assemblea tot agraint als assistents la seva participació. Tot seguit, el dinar de germanor tanca la jornada.

Xarxes Solidàries (REDES)

El dia 29 de novembre, dimarts, tenim reunió de Xarxes Solidàries a les 18 h a la seu de l'URC (plaça Urquinaona 11, 2-2). Les persones interessades poden assistir-hi. Poden confirmar la seva assistència a sedcatalunyasecre@sed-ongd.org, indicant-hi nom i cognom de la persona i institució representada (ONG, fundació...).

La reunió ha de servir per treballar el document d'Antropologia del Desenvolupament (preparat per Joaquim Alzina (FISC)) i per iniciar el treball conjunt en l'Educació Pel Desenvolupament com vam acordar en la última reunió.

Volem animar a totes les entitats a participar-hi, penseu que en el context actual cal fer pinya per tirar endavant la nostra missió conjunta.

Estat de la situació actual. Comissió Xarxes Solidàries

Per al dia 1 d'abril de l'any 2009, SED Catalunya, instada per la seva seu central en tant que participa a la xarxa estatal REDES, va convocar diferents ONGD de congregacions religioses a conèixer-se i fer passos d'acostament per constituir REDES Catalunya i intervenir amb major força sobre la conscienciació i la intervenció en els països del Sud. A partir d'aquell moment i a conseqüència de les diferents reunions que amb regularitat s'han dut a terme, l'ordre dels fets ha estat el següent:

1. A la primera reunió hi assisteixen representants de:
 - a. Família Carmelitana
 - b. Fundació Internacional de Solidaritat (FISC), Companyia de Maria
 - c. Fundació Promoció i Desenvolupament (PROIDE), La Salle
 - d. Fundació Enric d'Ossó, Companyia Santa Teresa de Jesús
 - e. Fundació Taller de Solidaritat, Serventes de Sant Josep
 - f. Karit, Solidaris per la Pau, Carmelites
 - g. Sant Josep de Girona, Religioses de Sant Josep de Girona
 - h. Solidaritat, Educació i Desenvolupament (SED), Maristes
 - i. Siempre Adelante, Concepcionistes
2. Des de les primeres reunions es dona a conèixer l'activitat de la ja establerta REDES per intentar començar a acoblar-nos a la seva dinàmica però des de Catalunya.
3. Es considera que abans d'inserir-nos en propostes de col·laboració entre institucions, abans es creu necessari crear vincles i aproximar vivencialment les activitats de cada entitat
4. Per al primer pas de proximitat es proposa compartir una experiència vivencial d'estiu entre voluntaris de les diferents entitats representades. Al cap d'unes poques reunions es descarta la proposta perquè no es veu factible fer-ho per les dates en què hi som.
5. L'experiència d'estiu compartida queda ajornada per al següent any. Aleshores es proposa compartir un projecte comú per establir els primers lligams entre entitats. De totes les propostes, surt escollit un projecte d'ajut humanitari a la R.D.Congo.
6. La signatura del conveni de col·laboració, i fins i tot el pagament de cada entitat, es retarda d'una manera molt notable, adonant-nos que alguna cosa molt important no està funcionant. Alhora, alguna entitat considera que aquell tipus de projectes no estan justificats en el seu propi tarannà.
7. Per continuar amb la consolidació de REDES Catalunya, que ja per aleshores pren el nom de XARXES, es proposa fer un treball que es dividirà en tres blocs: coneixença, aspectes tècnics de la cooperació i sectors de la cooperació. Amb això es pretén convergir posicionaments perquè la sensibilització i les intervencions al Sud siguin completament coherents.
8. Per a quan inicia aquest nou procés de coneixença, les entitats compromeses ja només són vuit i no sempre amb el mateix grau de compromís.
9. A la finalització del primer bloc, i a l'inici del següent (amb l'estiu al mig), les entitats presents ja només són 4:
 - a. Fundació Internacional de Solidaritat (FISC), Companyia de Maria
 - b. Fundació Promoció i Desenvolupament (PROIDE), La Salle
 - c. Fundació Taller de Solidaritat, Serventes de Sant Josep
 - d. Solidaritat, Educació i Desenvolupament (SED), Maristes
10. En aquest punt, el grup s'atura i reflexiona.

I les conclusions que s'extreuen són les següents:

- a. XARXES no té sentit amb només quatre entitats, quan podríem ser-hi més de cinquanta.
- b. Els blocs de treball són interessants, però, si s'han de treballar, s'han de fer amb un grup gran i estable de treball.
- c. Els blocs finalitzaven a finals de 2013, per la qual cosa unes trobades bimensuals sense derivar-les en quelcom pragmàtic corrien el risc de la desmotivació, com així es constata en aquesta reunió que enceta el segon bloc.
- d. Les ONGD de congregacions cristianes tenen un nexa comú que és l'escola. Es reconeix que l'acció més transformadora i necessària rau en el treball d'Educació pel Desenvolupament que es pot fer a les respectives escoles. En tant que:
 - i. Maristes, Claretians i Lasal·lians estan iniciant a escala estatal un treball de creació conjunta de materials de sensibilització (Comissió de Sensibilització Intercongregacional)...
 - ii. ... i que el dèficit més gran que té l'EpD és la plena assumpció dels seus continguts per part del professorat, i també la seva introducció dins del currículum escolar...
- e. ... **es PROPOSA:**
 - i. Plantejar a la Comissió de Sensibilització Intercongregacional, recentment creada, la participació de totes les entitats de XARXES que s'uneixin des d'ara i fins a l'estiu de 2012.
 - ii. El camí a seguir de XARXES ha d'estar orientat en l'EpD a l'escola, cobrint els seus actuals dèficits i naturalitzant el seu discurs crític com a eina per a la construcció de ciutadans conscients i responsables capaços de conviure en el respecte, la igualtat i la suficiència.
 - iii. Demanar a l'URC que, com a membre actiu en la creació de XARXES, faci una crida a les diferents congregacions perquè s'hi sumin a fer un front comú cristià per al desenvolupament.

Activitats a la Cova de Manresa

1. EXERCICIS

VUIT DIES

–13-22 desembre.- *Josep M. Bullich, sj.*

–09-18 gener.- *Josep L. Corrons, sj.*

CINC DIES

–26-31 desembre.- *David Guindulain, sj. i equip* (personalitzats).

2. SEMINARI D'EXERCICIS DE L'EIDES (Cristianisme i Justícia)

IGNASI, MESTRE D'ORACIÓ EN EL S. XXI

–26-31 desembre.- Coordinen: *Pere Borràs, Francesc Riera, sj. i Anna Pitarch.*
Col·laboren: X. Melloni, J. Rambla

- Després que el curs anterior toqués el "Seminari Intensiu" en tres períodes, enguany toca "seminari d'ampliació".

El dedicarem a l'estudi, reflexió i alguna pràctica de la insospitada diversitat de "propostes" (més d'una vintena...!) per a la trobada "immediata" amb el Senyor, per a la "unió" amb el Misteri Inefable... que envia em missió.

Als inicis del s. XXI descobrirem, sorpresos, que un llibret del s. XVI continua essent-nos mistagog, perquè d'una banda les seves propostes encara són molt vàlides i perquè el seu *elan* llança, per ell mateix, a noves fronteres que, encara que no estiguin desenvolupades en el llibre, hi estan embrionàriament.

Ignasi, com els místics, "diu" explícitament i "llança" implícitament.

- Matrícula: *cal haver fet el "seminari d'Iniciació" o tenir coneixements de l'espiritualitat ignasiana.*

Santa Bonifàcia: una dona treballadora

Bonifacia, recién canonizada por el Papa Benedicto XVI el 23 de octubre, se nos presenta hoy como un referente para nuestro quehacer cotidiano. Ella, que supo desde muy joven lo que es tener responsabilidades imprescindibles para la supervivencia y de los inconvenientes que conlleva el tener que conseguir el pan de cada día y cubrir las necesidades hogareñas; por su manera de actuar, por su generosidad, disponibilidad y entrega desinteresada a los demás, en especial a la mujer; por su capacidad de perdón incondicional, por su silencio elocuente, la vemos hoy ensalzada y presentada como modelo para todos los que, como ella, tenemos la obligación y la necesidad de trabajar. Ella lo hizo desde los 15 años por la muerte de su padre.

Era una persona muy despierta, intuitiva, analítica, sensible, trabajadora pobre y generosa. Cuando funda la Congregación en el año 1874, todo lo que es y lo que tiene lo pone al servicio de la misma, su taller. Las Hermanas ingresarán sin dote, basta que sean aptas para el trabajo. "Miren que no tenemos más rentas que el trabajo", les decía.

En estos tiempos que corremos nos suena bien y lo valoramos; en su tiempo, sobre todo para la vida Religiosa, fue motivo casi de escándalo, y aunque ya despuntaban las ideas liberacionistas e independentistas de la mujer, en los círculos eclesiales no se concebía cómo podían sobrevivir unas religiosas sin la consabida seguridad de sus miembros.

La precariedad del momento, la incomprensión de algunos directores, fueron minando las relaciones y creando expectativas cada vez más alejadas de la intuición carismática primigenia. Bonifacia sufre...

Llegan las incomprensiones, los rechazos, los maltratos, es depuesta y hasta olvidada.

Ella no desfalleció en su empeño, parte para Zamora en compañía de su madre y otra novicia, y con ellas su proyecto, su fe en la Providencia, en ese Cristo al que sigue, al pobre que se hace hombre, que se abaja, que vive y trabaja en Nazaret, bajo la protección de San José.

No se defiende, sus armas son el diálogo, el perdón, el silencio.

Reconocemos que muchas mujeres han trabajado, trabajan y trabajarán para lucrarse, para tener independencia, para disfrutar de una vida más holgada económicamente, para vivir con más comodidades. En Bonifacia no es así. Primero trabaja por necesidad, más adelante hace suyas las necesidades de otras mujeres que como ella tienen que trabajar para ganarse el pan. Es consciente de lo difícil

que es encontrar un puesto de trabajo remunerado sin que medie la injusticia, la explotación, la marginación y el abuso.

El taller de Bonifacia será la escuela de promoción y evangelización donde se sientan acogidas, donde aprendan a trabajar “primorosamente”, pero sobre todo a ser buenas cristianas y buenas ciudadanas, sabrán lo que es la solidaridad, la autoestima y los valores familiares.

Bonifacia cree en la mujer, en su fuerza transformadora, capaz de cambiar los estándares concebidos hasta entonces, por eso se esmera tanto para que tengan una buena educación. Era toda para todas y se desvivía para que a sus niñas, trabajadoras y acogidas nunca les faltara nada. Tenían caja en común, con la que cubrían las necesidades de todas, en especial de las más débiles. Cuando salían a trabajar fuera de la casa las proveía de lo necesario, se interesaba por su situación y, si no las trataban bien, se las llevaba para la casa.

Bonifacia hizo de su taller el lugar del encuentro con Dios y su vida cotidiana fue una continua alabanza al Señor, nada relevante aparentemente, porque su riqueza era la grandeza de espíritu, la de por dentro, reflejada en una ingenuidad de niña, rebosante de ternura, de perdón y amor.

Sus hijas de Zamora la veneraban, de Ella aprendieron el compromiso de ser fieles al seguimiento a Jesús obrero en Nazaret que se abajó y se hizo hombre llevando una vida oculta y sencilla.

Hoy, Bonifacia tiene una palabra que decirnos a todos y todas las que trabajamos: que interpela la manera de realizarlo, una palabra capaz de proclamar que todo trabajo por modesto que sea es importante y lo es más si lo hacemos con sentido trascendente; que es parte de nuestra vida, imprescindible para nuestra realización personal y colectiva. Que es nuestro aporte para la transformación del mundo y que es nuestra responsabilidad hacer de él algo bonito para todos como el Señor quiere, o habremos fracasado en el intento o sin intentarlo.

Hoy, las Siervas de San José, además de estar muy contentas, damos gracias al Señor por tener un modelo a seguir y creo que cada una abrimos nuestro corazón para acoger toda esa riqueza espiritual y de la que nos dio ejemplo Bonifacia. Para hacer posible la Recreación del Carisma hoy, y no solo nosotras las Siervas de San José, sino todos los trabajadores y trabajadoras del mundo, en especial los laicos de la familia josefina que se sienten llamados a vivir los valores de Nazaret.

Y para terminar recurro a parafrasear lo que dijo Benedicto XVI el día de su Canonización. “Que nuestro cansancio sea un canto de alabanza al Creador” como el de Ella.

Francisca Puente

Una santa al servei de la dona

Lillian Ocenar, coordinadora general de les Serventes de Sant Josep

Vetlla de pregària a l'església de Sant Ignasi a Roma: «El reconeixement eclesial de Bonifàcia com a testimoni de l'evangeli per al món d'avui és un moment de gràcia i de molta alegria. La seva canonització no només reconeix el valor del seu seguiment de Jesús com a referent de vida cristiana, sinó que fa visible la presència del Regne enmig del món treballador pobre, especialment de la dona necessitada d'esperança i dignitat. Avui, congregats de diferents llocs, diferents cultures i llengües, tenim una mateixa veu i un sol cor. Avui, el petit taller de Bonifàcia es converteix per a nosaltres en lloc sagrat, en referent de vida i de fe.

En ell, Bonifàcia va créixer, va patir i va esperar fent de la seva feina un lloc de trobada amb Déu i un mitjà de promoció i dignificació de la dona treballadora.

Bonifàcia, la teva senzillesa i la gratuïtat amb què vas caminar per la vida ens posa a les mans una benedicció. La teva capacitat de perdó, la teva resistència tenaç davant de les dificultats, és un estímul per afrontar cada dia els reptes de la nostra existència quotidiana. La teva fidelitat a Déu, que et va convidar a trobar-lo a la casa humil de Natzaret, ens confirma el nostre seguiment de Jesús, que va viure, va créixer i va aprendre, juntament amb Maria i Josep, en aquell poblet de Galilea.

Ella ens ha llegat un carisma, un projecte, al qual hem de respondre amb fidelitat i pregonesa. Juntament amb Bonifàcia, el taller josefí reneix avui amb força per continuar sent resposta als desafiaments del nostre món.

Reelecció de la Germana Maria Josefina Amigó Canet

Reelecció de la Prioera del Monestir Carmelites Calçades de la Mare de Déu del Carme de Vilafranca del Penedès

El passat 8 de novembre el Bisbe Agustí presideix el Captol d'elecció de Prioera, amb la presència del P. Josep M. Henríquez, delegat per a la vida consagrada, i de Mn. Joan Pere Pulido, secretari general i canceller. Va resultar elegida la Germana Maria Josefina Amigó Canet, per a un segon trienni en el càrrec. Actualment la comunitat de Carmelites Calçades està formada per 13 monges professes.

95è aniversari de la mort del germà Carles de Foucauld

La família espiritual del germà **Carles de Foucauld de Catalunya** ens reunirem el **dissabte 3 de desembre** a la parròquia de la **Mare de Déu de Lourdes del Poble Sec** (*Mare de Déu del Remei*, 38) per celebrar el 95è aniversari de la mort del beat Carles de Foucauld.

IESUS
+
♥
CÁRITAS

T'hi convidem de tot cor i creiem que serà una bona ocasió per saludar-nos, compartir, conèixer-nos més i celebrar l'eucaristia amb la comunitat cristiana de la parròquia de la Mare de Déu de Lourdes.

Horari:

- 18 h Acollida i presentació
- 19 h Celebració de l'eucaristia
- 20 h Píscolabis per continuar compartint

FAMÍLIA CARLES de FOUCAULD

CEVRE
Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat

Jornada de Formació Permanent

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona)

Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82

Secretari general: sec.urc@confer.es

Secretaria: urc.info@gmail.com

La Unió de Religiosos de Catalunya us anuncia la propera jornada de formació permanent de l'URC-CEVRE. Atès que creiem que la conferència pot ser del vostre interès, ens plau fer-vos arribar aquesta informació.

LA CRISI ECONÒMICA I FINANCERA I LES SEVES CONSEQÜÈNCIES SOCIALS. UNA VISIÓ DES DEL PENSAMENT SOCIAL DE L'ESGLÉSIA

a càrrec de

Eduard Ibáñez

Casat i pare de dos fills. Barceloní de naixement (1969). Llicenciat en dret (1992) i doctor en dret penal (2007) per la Universitat de Barcelona, amb una tesi titulada "Detenció processal i sistema penal garantista". Exerceix com a advocat des de 1993 i, des d'abril de 2002, dirigeix l'associació **Justícia i Pau** de l'arxidiòcesi de Barcelona. Actualment és també president de la Comissió General de Justícia i Pau d'Espanya. És membre del Moviment de Professionals

Catòlics de Barcelona, entitat integrada a Pax Romana Internacional, així com d'altres entitats cristianes. Guanyador del III Premi de Recerca en Drets Humans de la Generalitat

Data: 19 de novembre de 2011, dissabte

Preu: 20 euros

Hora: 9.45-13.30 i 15.30-17.30 h

Lloc: Col·legi Salesià Sant Josep (c/ Rocafort, 42 - Barcelona)

L1 Rocafort i **L3** Poblesec

Inscripcions: UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA (tel.: 93 302 43 67) (de 15 a 19 hores)

Pagament: Ingress o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

2100-3040-06-22-00340826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres EI**

La Masia, un seminari secular

El 20 d'octubre passat, es va inaugurar la nova Masia, oficialment coneguda com el Centre de Formació Oriol Tort, en homenatge al professor que sabia descobrir el talent de les persones. El 1979, 32 anys abans, sent president Josep Lluís Núñez, la primera Masia obria les portes a 20 infants. En aquest període, la Masia s'ha consolidat com el millor centre mundial per a formació de futbolistes. Leo, Xavi i Iniesta, que van copar els premis l'any passat, han sortit d'allà, així com Pep Guardiola, l'entrenador que ha aconseguit més títols de futbol per al F. C. Barcelona.

La festa d'inauguració, emotiva i espectacular, va arrencar de la premsa els qualificatius millors, com «Masia supersònica», «la nova casa dels somnis»... S'ha exaltat la nova Masia com a residència per a esportistes, espai de convivència i amistat, escola de valors, forja de persones.

No puc evitar una reflexió que vull compartir amb els meus lectors. Més d'una vegada he comentat en alguna conversa amb amics que, mentre l'Església tancava els seminaris menors, el Barça obria la Masia, que no és altra cosa que un seminari secular. Un seminari, perquè s'hi sembren llavors de futur que, si creixen adequadament, produeixen fruits abundants. No entro en el tema de si cal reobrir els seminaris menors a les diòcesis o a les congregacions religioses, que havien rebut crítiques de fora i de

dins. És descoratjador veure que un nen enyora els seus pares o que sent nostàlgia de la seva família. La majoria de pares avui es negarien en rodó a deixar-hi anar els seus fills en edat primerenca per seguir una vocació sacerdotal o religiosa. Moltes altres famílies, però, estarien encantades que els seus fills poguessin anar a la Masia, malgrat que el preu emocional fos el mateix. Molts admiren que les cuineres de la Masia haguessin de cuidar d'Iniesta quan s'enyorava de Fuentealbilla, però no admetrien que un nen pogués tenir els mateixos problemes per seguir un projecte religiós. Per què? En aquests darrers decennis, s'han produït canvis profunds. S'ha desplaçat la valoració de l'àmbit religiós a l'àmbit esportiu. Ja no es construeixen temples, a excepció de la Sagrada Família, sinó poliesportius. La Masia està vinculada a l'èxit i al triomf. Els seminaris apuntaven al servei. L'esport és tangible. La fe s'orienta al que és essencial, invisible als ulls. No preocupa tant si aquest estil de vida té un preu important per als seus protagonistes perquè incorporar-se al primer equip és un somni pel qual val la pena pagar un preu molt alt. Si la Masia té tants valors formatius, educatius, personals, amb l'excepció notable que molts dels seus pupils vinguts de fora surten amb grans deficiències en l'ús del català, almenys perquè no aconsegueixen articular més de quatre paraules en una entrevista, també el tenen altres estructures, com els seminaris menors en el seu temps que formaven des de l'humanisme cristià, en edats primerenques.

Cal matisar molt aquests punts, amb les seves llums i ombres. Em permeto formular dues conclusions. Una, l'esport compta amb la complicitat social; la religió, en part, l'ha perdut. Cal analitzar el perquè. Dues, el projecte de la Masia posa en evidència una veritat nítida: cal iniciar la formació en valors des de petits. De vegades, la pastoral ho ha oblidat: «Ja decidiran quan siguin grans.» Si no sembrem, impossibilitem moltes decisions de futur. El tema dona per a més, però l'espai d'aquesta columna, no.

Lluís Serra Llansana

Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós

Espai interreligiós de silenci

El dissabte vinent dia 19, tindrà lloc la 12a Trobada Interreligiosa de Sabadell, al Museu d'Història, carrer de Sant Antoni, a les 6 de la tarda, amb el tema:

"ESPAI INTERRELIGIÓS DE SILENCI"

No cal dir la importància d'aquests espais de convivència entre les religions presents a la nostra ciutat, pel mutu coneixement, respecte i harmonia tan necessaris en la societat plural en què vivim.

Entitats Socials d'Església (ESE)

Us recordem que el proper divendres 25 de novembre, a les 17 hores, farem la reunió prevista de les Entitats Socials d'Església (ESE) al carrer Rivadeneyra, 6, 3a planta. Farem una primera part de treball en grups i una segona part de posada en comú i donarem unes informacions generals.

Reflexions de Justícia i Pau amb motiu de les eleccions del 20 N

1. Ens trobem davant d'un escenari altament complex i preocupant, marcat per una crisi econòmica i financera greu, de durada i evolució incerta, que ha posat en qüestió alguns aspectes essencials del nostre model social i polític, tant a escala nacional com internacional. Per això, més que mai fem una crida a la participació ciutadana en aquestes eleccions, exercint el dret de sufragi, formant-se una opinió personal crítica, raonada i independent sobre les diferents opcions polítiques i prenent part activa en el diàleg democràtic, tant abans com després de les eleccions. Paral·lelament, cal exigir, un cop més, als futurs responsables polítics i en general als professionals de la política, un esforç suplementari per dignificar i prestigiar l'activitat política com a servei al bé comú, que inclogui una major exigència de transparència, absoluta determinació per eradicar tota mena de corrupció i estricta rendiment de comptes davant la ciutadania.

2. És evident que la principal preocupació ha de ser la superació de la crisi econòmica i la reducció de l'elevada taxa d'atur que patim. Qualsevol estratègia política que s'adopti haurà de tenir en compte la necessitat de corregir en profunditat les causes que han portat a l'actual crisi. Més que mai, cal abordar una revisió global del model econòmic vigent, a fi de sotmetre'l a criteris ètics, prevenir crisis futures, atendre veritablement les necessitats de totes les persones, abandonar l'obsessió pel consumisme i el creixement il·limitat a qualsevol preu, donar un major suport a l'economia productiva i a les iniciatives d'economia social, promoure una distribució global més equitativa de la riquesa, fer compatible el desenvolupament amb el medi ambient i afavorir mecanismes de governabilitat econòmica mundial.

3. Creiem que cal operar una profunda reforma del sistema financer mundial, principal causant de la crisi. Les finances globals, afavorides per la manca de regles i controls i impulsades per les noves tecnologies, han oblidat les seves funcions de suport a l'economia real, expandint-se fins a nivells absolutament excessius, promovent l'especulació massiva, l'endeutament insostenible, la inestabilitat de les economies de molts països, l'enriquiment

injust d'uns pocs, el frau fiscal i l'encariment dels preus de béns bàsics com els aliments o l'habitatge. És l'hora d'establir una intervenció profunda en aquests mercats, amb mecanismes de control internacional, noves regles de transparència i prudència sobre tots els actors financers, mesures per frenar l'especulació i eliminar paradisos fiscals, impostos internacionals sobre els moviments especulatius per tal d'obtenir fons per al desenvolupament dels països més pobres, etc. Així mateix resulta imprescindible avançar cap a una cultura de major responsabilitat per part dels estalviadors i de suport a les iniciatives de banca ètica.

4. Més enllà de polítiques econòmiques concretes, cal que es tingui sempre com a horitzó la consolidació de l'Estat del benestar, conquesta absolutament irrenunciable, així com la millora de les polítiques socials, per tal de garantir universalment una educació i una sanitat de qualitat, habitatge digne, ocupació laboral estable, pensions suficients i un ingrés de subsistència per a tothom, així com avançar cap a l'eradicació de la pobresa i l'exclusió social, que afecta ja més del 20% de la població, tot això sense reduir el nostre compromís amb el desenvolupament dels països més pobres. En cas que s'aposti per reduir el dèficit públic, caldrà fer-ho retallant l'excessiva despesa militar, lluitant més decididament contra el frau fiscal i exigint una major contribució fiscal de les rendes més altes i dels grans capitals.

5. Considerem del tot necessària una política més exigent per a la protecció dels drets humans en tots els àmbits on són vulnerats (tràfic de persones, discriminacions i explotació laboral dels immigrants, violència de gènere, maltractaments policials i penitenciaris, dificultats d'accés a un habitatge, etc). Cal també, en aquest moment de crisi, evitar el creixement de brots racistes i xenòfobs, l'ús partidista del fet migratori i les polítiques que comportin un tractament utilitarista dels immigrants o basat exclusivament en els interessos d'un país. Reclamem una política d'immigració que tingui com a veritable prioritat el respecte dels drets humans de tothom i la promoció de la convivència, la integració i la cohesió social.

6. Un cop més, volem subratllar la necessitat de desenvolupar una aposta ferma en favor de la cultura de la pau. Això exigeix iniciar el camí del desarmament, amb la reducció de la despesa i els efectius militars, la limitació de la fabricació i les exportacions d'armes i aturar projectes que poden promoure la cursa d'armaments, com ara l'anunciada instal·lació d'un escut antimíssils a Rota (Cadis), que poden promoure la cursa d'armaments. També és necessari una major implicació espanyola en la resolució de conflictes armats i revisar les intervencions militars a l'exterior (Afganistan i Líbia), generadores de conflictes sovint superiors als que es pretén resoldre. Cal també apostar decididament per l'educació per la pau, establint-la com una matèria transversal en el sistema educatiu.

7. Finalment, fem una crida als nous poders que sorgeixen de les urnes a afrontar decididament una qüestió encara pendent: l'establiment d'unes relacions polítiques i

econòmiques més justes i equitatives entre les diferents nacions que integren l'Estat espanyol, en el ple respecte i protecció activa de les seves llengües i cultures, i sota el principi irrenunciable del dret a la lliure determinació dels pobles. L'abandonament de la violència terrorista per part ETA obre un nou escenari que afavoreix la resolució d'aquestes qüestions."

Calendari URC-CEVRE 2011-2012

Podeu incloure a la vostra agenda les dates d'interès com, per exemple, les jornades de formació permanent, etc.

NOVEMBRE		
15-17	dt.-dj.	Assemblea general de CONFER
19	ds.	URC-CEVRE: Jornada de formació permanent: Eduard Ibáñez
26	ds.	Reunió de Religioses i Religiosos en Barris Obrers i Populars Trobada d'Advent – Participants en el curs sistemàtic de formació inicial - CEVRE
27	dg.	Primer diumenge d'Advent

DESEMBRE		
13	dt.	Junta Directiva URC 16.00
14	dc.	Xarxa Àfrica-Europa · Trobada a la seu de l'URC

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.urc@confer.es
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE Informatiu <i>Horeb</i>	urc.info@gmail.com horeb.urc@gmail.com

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82
 Secretari general: sec.urc@confer.es / Secretaria: urc.info@gmail.com / Informatiu: horeb.urc@gmail.com
<http://urc.confer.es>